

[Clausager.]

landske Afgift, saaledes som den højtæredede Handelsminister nævnte i sin Forelæggelsestale. Dér skal altsaa Staten, det vil sige Skatteyderne, betale Støtten, altsaa i nogen Grad, som de har Evne til det. Her foreslaar imidlertid Regeringen at gaa den stik modsatte Vej: Staten skal fremdeles have sit, men Forbrugerne skal betale, ikke som de har Evne til, tværtimod snarere omvendt, thi Sukker er jo blevet en Allemandsfornödenhed, og man kan vel egentlig godt sige, at de mindre bemidlede bruger forholdsvis mere Sukker end de velhavende.

Det er da det første, jeg sætter Fingeren paa i dette Lovforslag, at Forbrugerne skal betale Gildet. Sukkeret fordyres med 3 Ø. pr. kg; det bliver paa et Aars Forbrug 5,4 Mill. Kr. Det er en ny Skat, som den socialdemokratiske Regering og de Partier, der støtter den, lægger paa det jævne Forbrug. Og denne Skat kan stige til godt 12 Mill. Kr., idet Sukkerpriserne kan forhøjes med indtil 7 Ø. pr. kg, hvis Handelsministeren skønner, at de danske Sukkerfabrikker ellers ikke kan faa tilstrækkelig Rente af deres Aktiekapital.

Nu ved jeg jo nok, at der ikke er Tale om nogen særlig stor Rente; man giver ikke Sukkeret den sidste ekstra Prisforhøjelse, medmindre Forrentningen af Aktiekapitalen gaar under 4 pCt., og det er jo en moderat Rente, i alt Fald efter københavnske Forhold. Men jeg kan forsikre, at i disse Tider er der mange erhvervsdrivende, især Landmænd, som er arskaaret fra at faa den i deres Virksomhed staaende Kapital forrentet paa en tilsvarende Maade; i mange Tilfælde giver Kapitalen slet ingen Rente, og det hører ikke til Sjældenhederne, at en Virksomhed opspiser noget af den Kapital, der er bundet i den.

Her er vi da ved det andet i Handelsministerens Forslag, jeg vil standse ved: at han ikke synes at have gjort noget alvorligt Forsøg paa at formaa det store, stærke Aktieselskab De danske Sukkerfabrikker til at sætte sine opsamlede Reserver ind paa at holde Virksomheden i Gang i nogen Tid, indtil vi ser, hvordan Vilkaarene for Sukkerproduktionen her i Landet vil udvikle sig.

Selskabet raader over en Aktiekapital paa 221½ Mill. Kr., der altsaa ifølge For-

slaget skal forrentes med fra 4 til 6 pCt.; foruden et Par mindre Fonds paa 6½ Mill. Kr. ejer samme Selskab en Reservefond paa 25 Mill. Kr. ... (*Korsgaard*: Anbragt i Fabrikken); det gør ikke noget, de er der (*Korsgaard*: Nej!); ja, der er forfærdelig mange erhvervsdrivende, hvis Kapital er anbragt paa samme Maade, og endda skal de svare fuld Skat af den.

Denne Fond er vel nok opsamlet gennem Aarene i nogen Grad ved en dygtigt ledet Teknik og Handel, men sikkert ogsaa i Kraft af de gældende Toldloves Beskyttelse for dansk Sukkerproduktion. Med en Melistold paa 10 Ø. pr. kg og en Told paa fremmed Raasukker til Raffinering paa 5,9 Ø. falder der sikkert en særdeles stor Fortjeneste paa dansk Raffineringsarbejde, saa Fabrikkerne derigennem faar en betydelig Magt over Roedyrkerne, naar Dyrkningskontrakter skal afsluttes, hvad ogsaa den ærede foregaaende Taler fuldstændig rigtigt var inde paa, og endelig rummer Melistolden sammenlignet med Statsafgiften paa dansk Sukkerproduktion, de 5,7 Ø. pr. kg, ogsaa en god Fortjeneste.

Hvad den sidste angaar, skulde den ogsaa komme Dyrkerne til gode, men den fordeles sikkert alt andet end ligeligt. Ifølge Professor Birck, og senere efter den sidste Opførelse fra Statistisk Departement, deles den saaledes, at Dyrkerne faar 1/5—1/6 af de 5—6 Mill. Kr., som er indtjent under de gældende Toldsatser og Afgifter paa Sukker.

Vilde det da ikke være rimeligt, om Fabrikkerne i en vanskelig Tid som den nuværende satte en Del af de opsparedde Reserver ind paa at holde Virksomheden i Gang ved at give en lovlig stor Pris til Dyrkerne og et lille Udbytte til sig selv. Jeg kan ikke se, at Handelsministeren har opnaaet synderligt. I Fjor gav De danske Sukkerfabrikker 6 pCt. af Aktiekapitalens 221½ Mill. Kr. og 3½ pCt. af Reservefondens 25 Mill. Kr., Aaret før var Aktieudbyttet 10 pCt., og i flere Aar har det været oppe paa 15—25 pCt. Jeg ser ikke noget forfærdeligt i, om Reservefondens et Aar eller to ingen Rente gav og ikke voksede i den Tid. Hvis ikke den skal træde i Virksomhed i kritiske Tider som nu, synes jeg, at den burde have et andet Navn.

Det er muligt, at Handelsministeren ikke har kunnet komme videre ved sine